
BARÁTNÉM!

Milyen vagy te lány-madár? Röpülsz
neki a hónap, belemártod a csőröd.
Apró lábad remeg, hadonász a hidegben.
És a szárnyad kókadtan libeg a hátadon.
Te vacsorát főzöl, teát, énekes szemmel
beszélgetsz, többemeletnyi szakadék fölött
repülsz egy szalmaszálon.

Csukás István

W. S. A BOLONDOKHÁZÁBAN

1

Isten kiöltött nyelve vagyok,
vizsgálgatnak a professzorok,
nem is sejtik, hogy ki a beteg,
s aszpirint, én, hiába szedek.

Estelente fölmeleg a lázam,
semmi kedvem, hogy magyarázzam,
nem enyém a szív, máj és vese,
nem miénk vagyunk én se, te se.

S ha én, se te, nem miénk vagyunk,
kit ábrázol kihűlő agyunk,
ki képzelt el, s őt ki képzelet,
honnan jöttök, Semmi lényei?

S hová mentek? S én hová megyek?
A plafonon sétáló legyek,
legyek lábán felfordult világ;
ennyit tudtam én is legalább.

2

A hárommellű ápolónő
egyszerre anyám, szeretóm és hitvesem.
Leegyszerűsödött a végén,
amit nem értettem igazán sohasem,

hogymennyi téboly, szoknya, nadrág
divatszintjén volt mennyi-mennyi harc,
hókuszpókusz és lélekgyógyász,
elrejtett nemi szerv s lefátyolozott arc.

Egyszerre voltam nő és férfi,
növény is, ásvány is és istensziluet,
az idő markában szunnyadva
bátran végigképzelttem minden életet.

Ki voltam sok, válok majd egygé,
talányos embriót, megszül majd a halál,
kipottyantva a semmiségbe,
ott nincs-ajkam milyen anyaemlőt talál?

3

Mi van köztem és a nap között?
Egy rigó van köztem és a nap között.

Mi van köztem és a nap között?
Egy gyerek van köztem és a nap között.

Mi van köztem és a nap között?
Arcod van köztem és a nap között.

Mi van köztem és a nap között?
Nincs semmi köztem és a nap között.

4

Egy dalmát
ette a vadalmát,
egy fogát kitörték,
nem eszik, csak körtét,
meghagyták az ínyét,
nem eszik, csak dinnyét.